

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 705/2016
09.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Д., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката мр М.Р. из К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 51/16 од 12.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д., адвоката мр М.Р. као основан, па се у односу на окривљеног В.Д. **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 51/16 од 12.04.2016. године и према окривљеном В.Д., на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку,

ОДБИЈА СЕ ОПТУЖБА

- да је:
дана 27.03.2012. године у Р. озбиљном претњом да ће напасти на живот и тело ошт. С.М. угрозио њену сигурност на тај начин што је након расправе и свађе која се догодила у преподневним часовима дошао око 15,00 часова у Р. и оштећеној у присуству оца С.С. рекао да ће је убити, да ће проћи као К.П., те тако угрозио њену сигурност свестан да је дело забрањено,

- чиме би извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године окривљени В.Д., између осталих, оглашен је кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од 30 дана и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико у року од годину

дана не учини ново кривично дело, уз обавезу окривљеног плаћања суду паушалних трошкова поступка у износу од 1.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде.

Виши суд у Смедереву пресудом Кж1 51/16 од 12.04.2016. године, одбио је као неосновану, између осталих, жалбу браниоца окр. В.Д., адв. мр М.Р. и пресуду Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године, потврдио.

Бранилац окр. В.Д., адв. мр М.Р., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев основан и да укине пресуде Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године и Вишег суда у Смедереву Кж1 51/16 од 12.04.2016. године, због повреде закона јер је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Д. је основан.

Основано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, побијајући правноснажну пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чл. 103. и 104. КЗ, указује да је након изрицања првостепене пресуде Основног суда у Великој Плани К. 338/13 од 24.02.2016. године, којом је окр. В.Д. оглашен кривим за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, а пре доношења другостепене пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 51/16 од 12.04.2016. године, доношењем које је наведена првостепена пресуда постала правноснажна, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за предметно кривично дело.

Кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које је окр. В.Д. оглашен кривим првостепеном пресудом, према чињеничном опису дела у изреци пресуде сагласно опису у оптужном акту, извршено је дана 27.03.2012. године.

За кривично дело из члана 138. став 1. КЗ може се изрећи новчана казна или затвор до једне године, по Кривичном законнику („Службен гласник РС“ бр. 121/12) важећем у време доношења побијаних пресуда, који се као блажи за окривљеног од закона важећег у време извршења дела, обавезно примењује у смислу одредбе члана 5. став 2. КЗ.

Одредбом члана 103. тачка 7) КЗ прописано је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а према одредби члана 104. став 6. КЗ застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Имајући у виду наведене законске одредбе и чињеницу да је кривично дело из члана 138. став 1. КЗ за које је окр. В.Д. оптужен и оглашен кривим првостепеном пресудом извршено дана 27.03.2012. године, апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за то дело наступила је 27.03.2016. године.

Како је другостепена пресуда Вишег суда у Смедереву донесена 12.04.2016. године, дакле у време када је већ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за предметно кривично дело, која околност искључује сваку даљу процесну радњу у правцу кривичног гоњења окривљеног, то је по правилној примени кривичног закона (члан 422. тачка 3) ЗКП), оптужба према окр. В.Д. за то кривично дело у жалбеном поступку морала бити одбијена и у том смислу првостепена пресуда преиначена. То другостепени суд није учинио већ је првостепену пресуду у односу на окр. В.Д. потврдио, што представља повреду закона из 438. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чл. 103. тачка 7) и 104. став 6. КЗ, на штету окривљеног.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Д. и на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде, тако што је, отклањајући учињену повреду закона, применом члана 422. тачка 3) ЗКП, према окр. В.Д. одбио оптужбу за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП.

**Записничар - саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**